

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 624/2016
25.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених Н.Т. и М.М., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у саизвршилаштву у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Н.Т., адвоката Б.Б. и М.А., поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К бр. 21/15 од 04.12.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр. 183/16 од 03.03.2016. године, у седници већа одржаној дана 25.05.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Н.Т. - адвоката Б.Б. и М.А. поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К бр. 21/15 од 04.12.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр. 183/16 од 03.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу К бр. 21/15 од 04.12.2015. године окривљени Н.Т. и М.М. оглашени су кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у саизвршилаштву у вези члана 33. Кривичног законика и осуђени и то: оптужени Н.Т. на казну затвора у трајању од четири године и шест месеци, а оптужени М.М. на казну затвора у трајању од четири године. На основу одредбе члана 63. став 1. КЗ оптуженима је у изречену казну урачунато време проведено у притвору од 16.04.2015. године као дана и часа лишења слободе.

Истом пресудом окривљени су обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка тако што ће у буџет Вишег јавног тужилаштва у Крушевцу да уплате и то

М.М. износ од 84.720,00 динара, а окривљени Н.Т., износ од 50.220,00 динара као и да у буџет Вишег суда у Крушевцу уплате и то Н.Т. износ од 5.439,93 динара а М.М. износ од 63.439,17 динара и износ од 56.250,00 динара као и да плате трошкове паушала у износу од по 5.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

На основу одредби члана 87. и 246. став 7. КЗ оптуженима је изречена мера безбедности одузимања предмета тако што су од окривљеног М.М. одузета четири пакета браон материје сумњиве на опојну дрогу хероин и то: један пакет бруто масе 538 грама, један пакет бруто масе 528 грама, један пакет бруто масе 528 грама и један пакет бруто масе 530 грама који су по потрвди о привремено одузетим предметим ПУ Крушевац Ку бр. 404/15 од 16.04.2015. године привремено одузети од М.М. док је на основу одредбе члана 92. КЗ од окривљеног Н.Т. одузет новац у износу од 1.150 евра, а од окривљеног М.М. новац у износу од 238 евра.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр. 183/16 од 03.03.2016. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Крушевцу, окривљеног М.М. и његовог браниоца и заједничка жалба бранилаца окривљеног Н.Т., а пресуда Вишег суда у Крушевцу К. бр. 21/15 од 04.12.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда браниоци окривљеног Н.Т. - адвокат Б.Б. и М.А. поднели су захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и става 2. и 3. у вези члана 439. тачка 1) и 2) Законика о кривичном поступку, с`предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости основан и да сагласно члану 492. став 1. тачка 1) ЗКП укине пресуду Вишег суда у Крушевцу К бр. 21/15 од 04.12.2015. и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр. 183/16 од 03.03.2016, те предмет врати на поновно суђење Вишем суду, с`тим што ће утврдити повреду закона у смислу одредбе члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП или да сходно члану 492. став 1. тачка 2) ЗКП преиначи наведене пресуде у целини и окривљеног Т.Н. ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног Н.Т., правноснажне пресуде добијају због повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП. У вези са овим повредама закона, браниоци у захтеву истичу да у изреци

правноснажне пресуде није индивидуализована радња извршења кривичног дела окривљеног Н.Т., а што је учињено због тога што и не постоје радње овог окривљеног које чине обележја предметног кривичног дела. По наводима захтева ни једна од алтернативно одређених радњи извршења кривичног дела предвиђених чланом 246. КЗ, не може се приписати као радња коју је недвосмислено и директно могао извршити окривљени Т. критичном приликом, а што потврђује и сама изрека пресуде Вишег суда у Крушевцу као и одлука Апелационог суда у Крагујевцу, због чега није правилан закључак нижестепених судова да се у радњама окривљеног Н.Т. стичу обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у саизвршилаштву у вези члана 33. Кривичног законика.

По оцени Врховног касационог суда, правноснажним пресудама нису учињене повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, обзиром да су у изреци правноснажне пресуде индивидуализоване радње извршења предметног кривичног дела за окривљеног Т. а које представљају битна обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ.

Пре свега, изреком пресуде утврђено је да су окривљени М.М. и Н.Т. заједно неовлашћено ради даље продаје преносили опојну дрогу хероин из Грачанице према Вршцу за износ од 1.500 евра, тако што су од непознатог лица у Грачаници добили четири пакета опојне дроге хероин укупне нето масе 1.966,9 грама коју са та лица сместила у путничко моторно возило ... којим је управљао М.М., док је окривљени Т. возио испред окривљеног М. показујући му којим путем да вози и од добијених 1.500 евра, дао М. 250 евра а остатак задржао за себе ...

Дакле, супротно наводима захтева за заштиту законитости саизвршилачке радње у извршењу предметног кривичног дела окривљеног Н.Т. индивидуално су описане у изреци правноснажне пресуде и садрже сва битна обележја кривичног дела у питању.

Како изрека правноснажне пресуде садржи све битне елементе кривичног дела због којег су окривљени М.М. и Н.Т. као саизвршиоци оглашени кривим а у истој је описано њихово деловање по принципу поделе посла и индивидуално учешће сваког од њих у радњи извршења кривичног дела, то су наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Н.Т. којима се указује да изрека пресуде не садржи у односу на окривљеног Т. битна обележја предметног кривичног дела и индивидуално одређену радњу извршења, чиме је на штету овог окривљеног повређен кривични закон из члана 439. тачка 1) и 2) КЗ, оцењени неоснованим.

На основу изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Н.Т. одбио као неоснован и на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник,
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.